

OSTRAVSKÉ DNY

festival hudby dneška

2021

OSTRAVA DAYS

music of today festival

SO / SAT • 28. 8. 2021

Janáčkova konzervatoř v Ostravě / Janáček Conservatory in Ostrava

11:00

POSLEDNÍ VÝZVA

LAST CALL

Michael Gancz – don't do this (2021)

Michael Gancz (1999) je izraelsko-americký skladatel, dirigent a multimediální umělec. V současné době studuje hudební teorii a skladbu na Yaleově univerzitě. Kompozici studoval též u Kathryn Alexander, Konrada Kaczmareka, Ryana Lindveita či Liliye Ugay. Dále studoval hru na trombon u Dana Vaitkuse a Coreyho Sansoly, hru na zvony pak rozvíjel u Ellen Dickinson. Gancz byl v roce 2019 rezidentem Institutu Ostravských dní a svá nová díla představil i v rámci dalších festivalů a událostí. Mezi jeho nedávná ocenění patří cena Abraham Beekman Cox Prize, ocenění Joseph Selden Memorial Award, cena Yale Bands Award za hudební kompozici či stipendium Harkness Fellowship určené ke studiu hry na zvony. Ve své výzkumné činnosti se autor zabývá dynamickými systémy, které by měly umožnit zobrazit průběh harmonické složky, či vývojem nástrojů pro strojové učení, jež by měly být schopné analyzovat hudební styl jako evoluční proces. Jeho kompozice zahrnují široké spektrum hudebních forem, jsou určeny pro různá média a často jsou zaměřeny na rozklad a opětovné sestavování identity. (Autor v anglické verzi biografie využívá genderově neutrální zájmena, jejichž použití je však v češtině poněkud problematické; rozhodli jsme se je tedy v překladu nahradit a upozorňujeme na uvedenou skutečnost alespoň touto formou – pozn. překl.)

don't do this – Během jasného srpnového rána minulého roku do mě narazilo nákladní auto. Stalo se to na dálnici I-95, při cestě z Washingtonu D.C. do Baltimoru. Jel jsem poměrně pomalu a zabočil doleva, abych se vyhnul bílému minivanu – v tu chvíli do mého auta zezadu narazil nákladník velký jako dům a přeletěl jsem přes tři jízdní pruhy. Mé zcela zdemolované auto přistálo na boku na pruhu zažloutlé trávy v dělicím dálničním páse. Celý incident se musel odehrát během několika sekund, nicméně mi připadalo, jako

kdyby vše trvalo alespoň hodinu. Ve svědeckých zprávách pro pojišťovnu bylo např. uvedeno, že kdyby nalevo ode mě bylo nějaké auto, narazil bych do něj a v důsledku toho zemřel, nebo kdybych s autem přistál jen o kousek dál vpravo... atd. Asi zásah Boha, nebo milosrdenství vesmíru. Nicméně jsem byl v prvních okamžicích těsně po nehodě v šoku, ohlušený v následku tinnitu (odborný výraz pro zvonění či pískání v uších – pozn. překl.) a měl jsem za to, že jsem mrtvý, anebo že umírám. Myslel jsem si, že se moje auto snad pořád převrací, že se čas nesmírně zpomalil a můj mozek si vytvořil nějakou neskutečnou verzi reality, aby zmírnil tíživost mých posledních okamžiků – jak víme, konec může přijít v každé vteřině, kdykoliv. Začal jsem se pomalu navracet do reality a vyzval jsem své přátele, aby mi řekli nějaká svá tajemství – informace, jež jsem nemohl vědět, anebo si je představovat. Po nějakém čase, když jsem se opět mohl postavit na nohy, vyšel jsem ven a zamířil k hlavní silnici na okraji města. Stál jsem tak blízko obrubníku, že sem mohl cítit, jak se kolem mě prohánějí ohromné nákladní vozy a víří parný vzduch. Opět se vrátilo zvonění v uších a zdálo se mi, že se čas zpomalil – jako v ten letní den, kdy se odehrála výše popsaná nehoda. Nutkání učinit krok kupředu, potřeba ujištění, zdrcující představa nemožnosti života po smrti – tato skladba je o těchto pocitech.

sebe
zničení
sled
zahájení

běžběžběžběž
všechno to tady vybuchne

Zvláštní poděkování patří profesorovi Tomaszi Skweresovi a nadaci Sonus Foundation za podporu, která umožnila vznik tohoto díla.

Michael Gancz

Michael Gancz – don't do this (2021)

Michael Gancz (1999) is an Israeli-American composer, conductor, and multimedia artist studying music theory and composition at Yale University. They have studied composition with Kathryn Alexander, Konrad Kaczmarek, Ryan Lindveit and Liliya Ugay. They have studied trombone with Dan Vaitkus and Corey Sansolo, and carillon with Ellen Dickinson. Gancz was a resident at Ostrava Days 2019, and has premiered new works at additional festivals and events. Recent honors include the Abraham Beekman Cox Prize, the Joseph Selden Memorial Award, the Yale Bands Award for Music Composition, and a Harkness Fellowship for the study of carillon performance. Gancz's research interests include dynamic-systems representations of harmonic progression and the development of machine-learning tools that can describe musical style as an evolutionary process.

Their compositions range across a wide array of genera and media and often focus on the dissociation and reformation of identity.

don't do this – On a clear August morning last year, I got hit by a truck. This was on I-95, from D.C. to Baltimore. I was cruising, and merged to my left to avoid this white minivan – and a freight truck as big as my house tapped the rear of my car and I flipped over three lanes of traffic (which must've been seconds but felt like an hour) and landed, sideways, totaled in a patch of yellowed grass along the highway divider. There were witness reports for insurance and such – if only there'd been one more car on my left I'd be pummeled post-impact and dead. Or if I had landed a foot to my right – and so on. God or the grace of the universe. But I was in shock and quite deaf with tinnitus & took this to mean that I was dead, or dying. That I was still flipping, that time had slowed down to a crawl and my brain had constructed some sort of distraction-reality, something to lessen the impact we knew had to come any second, any year. I began to reality-check in recovery, asking friends to tell me their secrets, things that I couldn't possibly know or imagine. And when I could go outside again I did, toward the major roads on the outskirts of town. I brought my body so close to the curb and felt for the trucks rushing by me, enormous and warm. And I fell inside that whirring tinnitus again, felt time slow down like it did in the summer. The urge to step forward, the need to be sure, the suffocating impossibility of life after death – this is a composition about that feeling.

self
destruct
sequence
initiate

runrunrunrun
this whole thing's gonna blow

Special thanks to Professor Tomasz Skweres and the Sonus Foundation for supporting the composition of this piece.

Michael Gancz

James Helgeson – Six Opera Fragments (2021)

James Helgeson (1966) studoval na Curtisově hudebním institutu, Oberlin College / Conservatory, Princetonově univerzitě, École normale supérieure (rue d'Ulm) a Université Paris VII. V současné době dokončuje druhý doktorát v oboru kompozice na Royal Holloway, University of London. Vyučuje na konzervatoři Barenboim-Said Academy v Berlíně (Německo). Jako odborník v oblasti literatury přednášel na Cambridgeské univerzitě, Nottinghamské univerzitě či na Kolumbijské univerzitě. V nedávné době bylo

provedeno několik autorových skladeb – jeho první *Smyčcový kvartet* (Ostravské dny); kompozice *Harlaxton, double* vytvořená pro soubor Chroma (Londýn); dílo *Seven Canons for the Plague Spring* určené pro klarinetistu Mingzhe Wanga (Michigan, USA); anebo *Etuda* pro klavír napsaná pro Matthewa Rubensteina (Berlín). Helgeson je rovněž zakládajícím členem uměleckého kolektivu Agosto (<https://www.agostocollective.org/>).

Six Opera Fragments (Šest operních fragmentů) – těchto šest čistě instrumentálních fragmentů pochází z komorní opery, na níž stále pracuji – věnoval jsem se jí především v letech 2018 a 2021. (Dílo plánuji dokončit v roce 2022.) Opera je založena na hře dramatika Maria von Mayenburga působícího v Berlíně. Fragменты zahrnují jednak prchavou, zádumčivou noční hudbu (druhá a třetí část), avšak některé se svým charakterem blíží spíše burlesce (první a čtvrtá část; první část je úzce spjata s triem, které jsem vytvořil v roce 2019 a je určeno pro klarinet, housle a klavír; čtvrtá část je bouřlivým kusem plným děsivé, „vražedné“ hudby). Závěrečné dvě části pak pocházejí z poslední scény opery.

1. Burleska: *Poco allegro, birichino*
2. Noční hudba (a): *Grave*
3. Noční hudba (b): *Con moto*
4. Děsivá („vražedná“) hudba: *Frenetico, marcato*
5. *Lunatico*
6. *A cascata*

James Helgeson

James Helgeson – Six Opera Fragments (2021)

James Helgeson (1966) studied at the Curtis Institute of Music, Oberlin College / Conservatory, Princeton University, the École Normale Supérieure (rue d'Ulm) and the University of Paris-VII. Currently completing a second PhD in composition at Royal Holloway, University of London, he lectures at the Barenboim-Said Academy, a conservatory in Berlin (Germany). As a literary scholar, he has taught at Cambridge University, the University of Nottingham, and Columbia University. Recent performances include his first *String Quartet* at the Ostrava Days (Czech Republic); an ensemble piece *Harlaxton, double* for Chroma (London); *Seven Canons for the Plague Spring* for clarinetist Mingzhe Wang (Michigan, USA); and an *Etude* for pianist Matthew Rubenstein (Berlin). Helgeson is a founding member of the artistic collective Agosto (<https://www.agostocollective.org/>).

Six Opera Fragments – these six, purely instrumental, fragments are extracted from an ongoing chamber opera project that I worked on mostly in 2018 and then again in 2021. (I expect to complete it in 2022.) The opera has its origin in a play by the Berlin-

based playwright Marius von Mayenburg. The fragments combine fleeting, moody night music (the second and third movements) with more burlesque encounters (the first and fourth movements; the first is closely related to a trio I wrote in 2019 for clarinet, violin, and piano; the fourth is a frenetic bit of “Murder Music”). The final two movements come from the last scene of the opera.

1. Burlesque: *Poco allegro, birichino*
2. Night music (a): *Grave*
3. Night music (b): *Con moto*
4. Murder Music: *Frenetico, marcato*
5. *Lunatico*
6. *A cascata*

James Helgeson

Ben Zucker – Eschautomata (2020)

Ben Zucker (1993) se snaží své tvůrčí aktivity rovnoměrně rozvíjet jako skladatel, audiovizuální umělec a multiinstrumentalista. Podílí se na rozvoji experimentální hudební scény v Severní Americe a Velké Británii – vytváří koncertní díla či mediální partitury, vydává alba a často též vystupuje jako interpret (žesťové nástroje, perkuse, hlas, elektronika). Kritikou byl označen za „mistra improvizace“ (magazín *IMPOSE*) a charakterizován jako „více než pozoruhodný umělec“ (*Free Jazz Blog*). Organizace International Audio Branding Academy jej pak ocenila titulem „Nový skladatelský talent“. V současné době žije v Chicagu, studuje, učí a je činný jako organizátor v rámci doktorského studia na Northwestern University.

Eschautomata – písně a tance a záplaty, záplatované písně a taneční záplaty. Opakování a rozpad a oddělení. Co se rozpadlo, je možné znovu složit, není to jen „oprava“, ale obnova, která vyžaduje šikovnost, zručnost, stavitelskou dovednost. „Rozbité-a-opravené“ představuje vlastně opravdovější stav věcí než jak tomu bylo na počátku. Úplný konec, poslední letmé záblesky a úsilí, nakupení a zbrocení, to jsou „praskliny“ v hlasu, které mu však v první řadě umožnily zpívat. Nezáměrné jednání, jednat ve chvíli, kdy nejsem pevně ukotven – to je cesta k naplnění. Skupina lidí, kteří takto jednají, nebo jeden točitý mechanismus směřujícímu ven a stále kupředu.

Ben Zucker

Ben Zucker – Eschautomata (2020)

Ben Zucker (1993) engages in creative juxtaposition and speculation as a composer, audiovisual artist, and multi-instrumentalist. He has contributed to experimental music scenes across North America and the UK with concert works, albums, scores for media, and frequent performances on brass, percussion, voice, and electronics. He has been acclaimed as a “master of improvisation” (*IMPOSE Magazine*), and “more than a little bit remarkable” (*Free Jazz Blog*), and recognized as a “New Composer Talent” by the International Audio Branding Academy. He currently lives in Chicago, studying, teaching, and organizing as a doctoral student at Northwestern University.

Eschautomata – songs and dances and patches, patched songs and dancing patches. Recurrence and breakdown and apart. What falls apart is capable of reconstruction, not in terms of a fix, but a renewal of the terms of grace, of craft, of build. The broken-and-repaired is, in fact, the truer state of things than any beginning. The end of the line, the final glimpses and exertions, the accumulation and warping, are the cracks in the voice that make it sing at all in the first place. Acting unfixed, taking actions while unfixed, as the path to realization. A band of the unfixed, or one spiraling mechanism outward and onward.

Ben Zucker

David Zuckerman – Scene In Corporate (2020–2021)

David Louis Zuckerman (1978) je skladatel a umělec, který v současné době působí v Los Angeles (Kalifornie). Jeho díla často vznikají ve spolupráci s dalšími dvůrci a jsou průsečíkem různých oborů; zahrnují filmovou hudbu, experimentální operu, sound art, hudbu pro divadlo či projekty z oblasti vizuálního umění. Zuckerman poprvé spolupracoval s Petrem Kotíkem a souborem S.E.M. Ensemble v roce 2015 jako účastník Emerging Composer Workshop a následně byl v roce 2019 rezidentem Institutu Ostravské dny. Ačkoliv se letos nemůže Ostravských dnů zúčastnit osobně, je vděčný za možnost představit své nové dílo v Ostravě a sdílet jej s tamní úžasnou komunitou.

Scene In Corporate (Výjev z korporace) – dřívější verze této skladby byla premiérována v Athénách (Řecko) na střeše nezávislé umělecké galerie HYLE, z níž byl v noci vidět osvětlený Parthenon. Koncert uspořádala vizuální umělkyně Georgia Sagri, jež byla přibližně v roce 2011 hlavní osobností hnutí Occupy Wall Street v New York City. Mezi roky 2017 a 2019 jsem byl zaměstnán v kanceláři na Wall Street. Pracoval jsem jako video editor a často jsem během obědové pauzy sedával v Zuccotti Park, kde jsem přemýšlel o zániku hnutí Occupy a též o svých vlastních idealistických představách, které mě v té době ovlivňovaly. Ačkoli to asi bude znít poněkud melodramaticky, obávám se, že v současné době je veškerá má hudba o ztrátě, zmaru, vyprchávání a stárnutí. Je vcelku příhodné, že *Corporate* je prostorem bez jakýchkoliv pocitů či vzpomínek.

David Zuckerman

David Zuckerman – Scene In Corporate (2020–2021)

David Louis Zuckerman (1978) is a composer and artist currently based in Los Angeles (California). His work is often collaborative and multi-hyphenate, encompassing film score, experimental opera, sound art, theater song, and visual art projects. Zuckerman first worked with Petr Kotík and S.E.M. Ensemble in 2015 as a participant in that year's Emerging Composer's concert, and subsequently attended Ostrava Days Festival in 2019. Although unable to make the voyage in person this year, he is grateful for the opportunity to premiere a new piece with the incredible Ostrava community.

Scene In Corporate – an earlier version of this piece was premiered in Athens (Greece) last year on the roof of an independent art space called HYLE Gallery, overlooking the illuminated Parthenon at night. That concert was organized by the visual artist Georgia Sagri who was a central figure in the Occupy Wall Street movement in New York City, circa 2011. Between 2017 and 2019 I had a desk job on Wall Street as a video editor and would often sit in Zuccotti Park on my lunch break and think about the dissolution of the Occupy movement, as well as more personal forms of idealism I held at that time. At the risk of sounding melodramatic, I fear at this point all my music is about loss, ruin, evaporation, and aging. Conveniently, *Corporate* is a space with no feelings or memories.

David Zuckerman

Csenge Mihalicza – Vers (2021)

Csenge Mihalicza (2000) studovala kompozici (bakalářský stupeň) na Hudební akademii Ference Liszta v Budapešti ve třídě Judity Vargy a Pétera Tornyai. V roce 2020 vyhrála 3. cenu ve skladatelské soutěži Generace, v roce 2021 získala v té samé soutěži 1. cenu.

Kompozice *Vers* (Poem) měla být původně instrumentována pro altovou zobcovou flétnu, klarinet, cimbál, er-chu a kontrabas, nicméně tato verze ještě není připravena k provedení. Nynější, dokončená verze je určena pro flétnu, housle, violoncello a klavír. Notace skladby zcela neodpovídá tradičnímu způsobu zápisu – interpretům se tak otevírá širší pole možností při realizaci časové složky kompozice. Jak naznačuje název skladby, jedná se o lyrické dílo, v jehož rámci je nejdůležitější harmonická vrstva.

Csenge Mihalicza

Csenge Mihalicza – Vers (2021)

Csenge Mihalicza (2000) studied composition (BA) at the Ferenc Liszt Academy of Music (Budapest) in the class of Judit Varga and Péter Tornyai. In 2020 she won 3rd prize in Generace Composition Competition, in 2021 she won 1st prize at the same competition.

Vers (Poem) was first imagined on alto recorder, clarinet, cimbalom, erhu and double bass, but that version is still not ready to be performed. This completed version is for flute, violin, cello and piano. The notation is not absolutely traditional, it gives more possibilities for the musicians to play with time. As the title says, it is lyrical and the harmonic layer is the most important.

Csenge Mihalicza